

især da Amtscomiteen har tilstaaet, at Regningerne for denne By vare tarveligt ansatte, kan jeg ingenlunde troe.

Hvad jeg iøvrigt har at bemærke, som meest vedrører § 5, vil jeg opsætte til, denne Paragraph kommer under Forhandling.

Marckmann: En af de Grundvolde, hvorpaa Udvalgets Majoritet har bygget med Hensyn til Ændringsforslaget til § 1 og andre Forslag, er Veile Amts Comitees Beretning. Jeg blev, da denne Sag første Gang behandlede, ved Afslutningen hindret fra at svare paa endeel af hvad Udvalget havde fremsført i denne Henseende, og skal derfor nu udtale mig derom.

Den ærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn, som er Medlem af Udvalget, yttrede sig forrige Gang i den Mening, at man jo af Veile Amts Comitees Birkfomhed kunde see, hvad Fordringerne ved Berigtigelse kunde bringes ned til. Jeg maa hertil bemærke, at man feiler, dersom man troer, at denne Formindsfelse af Beløbet blot er en Følge af Berigtigelse af Fordringerne. Veile Amts Comitee har nemlig udført 2 Ting: 1) rettet Fordringerne 2) paataget sig foreløbigt, hvad der ellers kun tilkommer Rigsdagen og Regjeringen, nemlig, at bestemme fra Statens Standpunkt, hvor stor en Qvotadeel der skal affortes i Erstatningen. Og det er ved denne sidste Forholdsregel, at Forringelsen for en Deel er fremkommen. — Fremdeles yttrede Udvalgets Ordfører, at, hvad Udvalgets Majoritet vilde, var jo ikke Andet end, hvad Veile Amts Comitee havde gjort, og da dens kommunale Medlemmer jo ere valgte af og repræsenterede Amtet, kunde det jo synes, at Majoritetens Forslag maatte være hele Amtets Villie. Vistnok er det rigtigt, at Amtscomiteens kommunale Medlemmer ikke have protesteret mod det Skete, hvilket jo forresten er let forklarligt; men at Amtets Beboere skulde bifalde det Skete, det er en Slutning, som aldeles strider mod Birkeligheden. Jeg har indgivet til Rigsdagen og har her for mig en Petition fra alle Sogne i mit Valgdistrict, hvori Underskriverne netop stærkt udtale sig imod den vilkaarlige Afkortning og Bortskæring. Men, hvad Udvalgets Majoritet har foreslaaet, er heller ikke det samme, som hvad Amtscomiteen har gjort. Naar denne

har staaet ligeoverfor den synlige Birkelighed, synes den dog af og til ikke at have kunnet andet end give fuldt ud. Og Udvalget har ikke blot ikke gjort det samme som Amtscomiteen; men den er gaaet langt videre. I Comiteens Beretning hedder det Pag. 31: Medens Comiteen havde antaget som Regel at erstatte omtrent $\frac{3}{4}$ — en Regel, som dog under samvittighedsfuldt Hensyn til alle særegne Omstændigheder maatte undergaae mangfoldige Modificationer — dette sees ogsaa at være skeet, og paa andre Steder, hvor den har gjort Afkortning, har den dog henstillet til Overveielse, om der ikke skulde gives fuld Erstatning f. Ex. i Fredericia, hvor 2 Kjøbmænd havde mistet et betydeligt Quantum Korn. Ogsaa med Hensyn til Skade paa Mark, Skov, hvor Udvalgets Forslag kræver lovformeligt Beviis, har Amtscomiteen, naar den var vis, været stundom mindre nøie regnende. Naar nu Udvalgets Bestemmelser for Afkortningen bliver Lov, maae de strengt overholdes, og ingen Modification kan mere finde Sted. Udvalget gaar saaledes videre end Amtscomiteen. Seer jeg hen til de Forhold, hvorpaa Udvalgets Majoritet har begrundet sit Ændringsforslag til § 1 og følgende væsentlige Ændringsforslag, da er der 3 Hensyn at tage, 1) Hensyn til Fremtiden og hvad man da maatte risikere, 2) Hensyn til hvad Nationen for Tiden maa ansees for at kunne og vilde betale og 3) Hensyn til de skadelidte Egne.

Hvad den omtalte Frygt for Fremtiden angaar, at man nu skulde give et Præjudicat for det kommende, at man nu skulde gjøre Fienden gridkere under en kommende Krig eller at vi skulde svække vore Resourcer til en saadan, — da har ikke blot den ærede Finantsminister, men ogsaa hele Hans Majestæts Regjering jo erklæret, at den ikke anseer en saadan Frygt for overveiende. Den har erklæret dette ved det Lovforslag, som den har forelagt; thi, ansaa den et saadant Lovforslag for overveiende farligt, da vilde den jo ikke have forelagt det. — Men jeg formener ogsaa, at, naar Udvalget fremhæver denne Frygt, og mener det alvorligt, da kommer det i Strid med sin egen Gjærning; thi, naar Udvalget vil tilstaae 1,400,000 Rbd., saa vil vel ikke Noget alvorligt mene,